Ч. 46 (13.285). Львів, субота 25. лютого 1933. Pocztowy opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

„ЛУГИ".

З нагоди постанов Центрального Комітету У. Н. Д. О-ня в справі „Лугів".

Львів, 24. лютого 1933.

Багато шуму й галасу повстало в нас з приводу нових статутів Лугової організації. Цей шум і галас ще досі не закінчився. В робленні цього шуму заанґажувалася частина української преси не безпосередньо після того, як тільки нові статути затвердила польська влада, але деякий час пізніше, бо аж тоді, коли на основі цих статутів почали творитись нові „Луги".

Яка ріжниця між старими і новими статутами „Лугів"? На основі старих статутів були Луги пожежно-спортовими організаціями, а нові статути дають тим установам характер виключно спортових товариств, або роблять їх типовими установами фізичного виховання. Крім того нові статути Лугів передбачують у двох точках контролю державного уряду фізичного виховання над їх діяльністю. І саме ця справа спричинила стільки галасу в пресі, вона й дала численним громадянам причину до занепокоєння за дальшу долю Лугів. Появилося безліч татарських вістей про те, що в Лугах буде польська команда, що фізичних вправ будуть у них вчити польські військові інструктори і т. д. Все те, очевидно, чиста видумка. Крім того кожний український громадянин хіба не міг припустити навіть на хвилю, щоби той самий провід Лугової організації, який так гарно вів Луги, зорганізовані на старих статутах, міг нагло погодитися на польську команду чи польських інструкторів для фізичного виховання в нових Лугах, організованих на основі змінених статутів. Голова Лугової організації д-р Р. Дашкевич представив свого часу на пресовій конференції в справі Лугів докладно всю історію нових статутів Лугу. Ці інформації були опубліковані на сторінках „Діла". З них ми знаємо, що коли влада масово розвязувала Луги, тоді Луговий провід вів завзяту боротьбу за їх збереження. Численні інтервенції в польських державних чинників помогли мало. Луги далі розвязували. Тоді то Луговий провід, щоби зберегти для українського населення форму масової організації фізичного виховання погодився на нові статути, що передбачують контролю державного уряду фізичного виховання. Таким чином нові статути Лугу є вислідом боротьби за збереження відповідної форми для масової організації фізичного виховання молоді.

Правда, Луговий провід робив це сам, на власну відповідальність. Але обективно треба признати, що до того часу цей самий провід теж робив і організував усе сам і ніхто йому цього не брав за зле, тай мало хто Луговою організацією і її долею інтересувався. Колиж стали доступними для загалу нові статути, тоді без сумніву треба було ними поважно занятися, треба було прослідити причини, чому і з яких мотивів вони саме такі, а не інші, бож вони відносилися до дуже важного відтинку нашого збірного життя в Польщі. Деякі кола нашого громадянства не завдали собі труду, щоби до цієї поважної справи підійти совісно та прослідити її, але з місця поставились неґативно до проводу Лугів і до організації цих установ та почали теж з місця все валити. Таке їх становище найшло свій вислів і в частині української преси.

Нова форма організації фізичного виховання в Лугах не могла пройти без уваги і серед відповідальних, зорґанізованих політичних чинників нашого громадянства. Поважно занялося цією справою і Українське Національно-Демократичне Обєднання. Воно зібрало весь можливий матеріял, що відносився до нових статутів Лугів та їх ґенези і приняло на засіданні Центрального Комітету (найвищого партійного органу) в тій справі знані вже з преси резолюції. Ці резолюції відомі нашим читачам із 43. числа „Діла" (з дати 22. лютого 1933).

З резолюції довідуємося, що найвища центральна установа партії вважає похибкою піддання Лугової організації під контролю державних польських чинників. Одначе рівночасно цяж сама партійна відповідальна установа підкреслює в своїй постанові, що вважає недоцільним нищити та руйнувати Луги, заки вони ще вспіли проявити якунебудь працю. Таким своїм становищем Центральний Комітет дав вислів поглядові, що і в рямцях нового Лугового статуту можна з національного українського становища вести гідно справу масової організації фізичного виховання нашої молоді. Колиж практика праці доказалаб, що це неможливе, тоді ніколи не булоб запізно з такої форми організації фізичного виховання зрезиґнувати. При цьому Центральний Комітет заповів боротьбу за звільнення Лугів зпід названої контролі. Чи така боротьба дасть бажані успіхи — покаже будуччина, так само як будуччина покаже і те, чи теперішні статути Лугів у практиці виправдають віру в можливість гідного з національного погляду виховання нашої молоді в цих товариствах.

Центральний Комітет мав при своєму рішенні ще один момент на увазі, а саме: ми живемо в чимраз складніших і чимраз важчих під політичним оглядом часах. Польське законодавство приносить нам з дня на день нові несподіванки і то несподіванки в найвищій мірі неприємні. Воно прямує до того, щоби ціле громадське життя в усіх його організованих формах узалежнити від держави та піддати його під якнайточнішу державну контролю. Чи з уваги на те, нам треба взагалі зложити руки і понехати всяку організаційно-громадську, культурну і господарську працю? Думаємо, що ні. Навпаки, нам треба використовувати і таке нове польське законодавство, як і всякі нові виконавчі розпорядки до нього, максимально для своїх національних потреб. Так само треба робити і в ділянці фізичного виховання. Коли не можна було розбудовувати фізичного виховання ні при допомозі організації Лугів на старих статутах, ні при допомозі розбудови „Соколів" (одну і другу організацію масово розвязували), то треба використовувати в таких цілях нові Луги. Їх ідея — фізичне виховання при допомозі не тільки фізичних вправ, але й при допомозі відповідної культурно-освітньої праці. Наші установи фізичного виховання мусять мати за завдання впоювати в нашу молодь дисципліну та благородне почуття почесного виконування обовязків супроти своєї нації. Завдання без сумніву велике та відповідальне. Можна його гідно виконати тільки тоді, коли в основу праці над молодію ляже щирість, ідейність та національна самопошана. Такі елементи можуть внести до українських організацій фізичного виховання тільки високоідейні, патріотичні та готові на жертви громадяни. Тільки вони можуть внести в організацію потрібну нам ідейну атмосферу і тільки вони можуть наситити її щирим патріотичним, національним духом.

Коли так підходити до справи фізичного виховання молоді, тоді можна з чистою совістю вважати менше на форму організації того виховання. Тоді можна бодай раз дарувати собі приємність підходити з виключного т. зв. засадничого становища до самої форми організації, а натомісць взяти ближче до серця її зміст. А зміст і дух організації, яку творять і ведуть українські патріоти не може бути інший, як той, якого ми бажаємо і який нам потрібний. Тому і в даному випадку, тобто в випадку Лугів, нам треба менше лякатися форми, а більше боротися за зміст. Бо нема сумніву, що зміст і дух організації буде все залежати від нас.

ПОСТИШОВ.

Історія призначення фактичного диктатора України та його репресійні пляни.

Те, що діється тепер на Україні, може мати рішаюче значіння для висліду боротьби за українську державність і повинно звернути на себе найбільшу увагу українського народу на всіх його землях. В дотеперішній боротьбі між стихійним рухом українського населення та московською владою наступив зворотний пункт. Виявилась передовсім безвартність її знаряддя — Комуністичної Партії більшовиків України. Постанова ЦК Всесоюзної Комуністичної партії з 24. січня говорить: „Партійна організація України не спромоглась виконати доручене їй партійне завдання в справі організації постачання збіжа, не зважаючи на трьохразове зменшення і без того скороченого пляну". Послідовно — Москва рішила взяти за лоб обласну партію „більшовиків України" та повести масові репресії проти самої України.

Не помогли ані катування української людности, ані кари на провідників сільських рад та колхозів, ані позивання до суду визначних комуністів, ані безупинні чистки партії від „куляцьких та петлюрівських" елементів. Догану ЦК ВКП, получену до тогож з відповідною промовою самого Сталіна, Комуністична Партія України спершу собі дуже до серця не взяла. Пленум Харківського Окружного більшовицького Комітету, не перевівши навіть дискусії, вичерпав цілу справу на короткім засіданню в двацять хвилин, як гірко скаржився на це потім Постишов. За це першого секретаря цього Комітету Терехова, скинули, а на його місце призначили Постишова, який має бути одночасно другим секретарем цілої Комуністичної Партії України, фактичною диктатором Радянської України. Завданням його є перебудувати цілу більшовицьку організацію на Україні.

Програма, яку розвинув Постишов на пленумі Харківського Комітету КП(б)У вартна уваги, як операційний плян нового наступу москов-

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie pod przewodnictwem S. O. W. Medyńskiego przy udziale S. O. T. Będaszewskiego i Dr. T. Laskowskiego w sprawie konfiskaty Nr. 36 czasopisma „Dilo" z daty Lwów dnia 15. II. 1933 do Sygn. VI. 1 Pr. 62/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 20. lutego 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 13. II. 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo" Nr. 36 z daty Lwów dnia 15. II. 1933 zawierającego pod tytułem 1) tytułu zaczynającego się od słów 150. 2) podtytułu zaczynającego się od słów „w albom" oraz w artykule od słów „podajemo" do końca artykułu znamiona ad ust. 1 występku z art. 170 kk., ad ustęp 2) wyst. z art. 127 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów ma na celu ad 1) przez opatrzenie sprawozdania z posiedzenia Sejmu niepokojącymi tytułami przedstawić w nieprawdziwem świetle położenie ekonomiczne Państwa a przez to zaniepokoić opinię publiczną, ad 2) obliżającą krytyką działalności Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dopuścić się publicznej zniewagi tegoż. Według §§ 467, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Medyński w. r. Protokol. Demianowski w. r. Za zgod. ność: Lipanowicz st. sekr.

ського більшовизму на Україну. Ціннем є його зривавання в початку промови, що „питання сільського господарства є в даній етапі найпо- сільського господарства є в даній етапі найпо- важнішим, найбільш боєвим відтинком"... „Особливе значіння сільського господарства для партійної організації України випливає, як з питомої ваги України в сільськім господарстві нашої країни (себто цілого СРСР — прим. Ред.) так і з того, що *Україна користується особливою увагою збоку капіталістичного оточення...*"

Мірилом партійної організації Постишов вважає „мобілізацію постачання збіжа для пролетарської держави"; коли постачання зле, то й партійна організація очевидно зла. А організація зла, бо в ній „численні протирадянські елементи... білогвардейці, петлюрівці і т. д." — тому треба мерщій перевести „перебудову партії!"

Переходячи до конкретної програми весняної сівби, вичисливши скільки гектарів треба засіяти та скільки тракторів направити, реформатор української більшовицької партії заявляє: „Треба негайно розпочати боротьбу за зворот до фонду насіння, розкрадeного, розграбованого та протизаконно розданого збіжа". „...Завдання підготовити та перевести весняну сівбу вимагає значного зміцнення наших репресійних заходів проти кулаків, підкулачників, петлюрівських шкідницьких та інших протирадянських елементів".

Не минають уваги Постишова й міські організації — „Перед міськими промисловими організаціями треба поставити питання в той спосіб, що вони відповідають за сільське господарство так само як і сільські партійні організації, а навіть більше..." Він докоряє грізно, що Комуністична Партія України злакомилась на велике число членів та поприймала до себе „різні петлюрівські та білогвардейські елементи", які вчать селян „закопувати збіжа не в одну яму, а в десять ям". І Постишов заповідає „відродити безпартійний колхозний актив, який ми втратили за останні роки".

Кілька днів по такій промові Постишова скликано знову харківський пленум, який цим разом уладив вже відповідну дебату та „захоплено" приняв цілу програму Постишова. Слідом за харківським уладили вірнопідданські демонстрації одеський та дніпропетровський „Обкоми". Пленум КП(б)У уладило відому демонстрацію прилюдного каяття та вірнопідданських почувань.

Такий був хід офіціяльних подій на нещасливій Україні при кінці січня та в початку лютого. Легко уявити собі, що діється там поза тією офіціяльною декорацією. Окупаційна влада не має насіння на засів і в короткім речинці якихось пяти-шести тижнів намагається видобути від населення „розкрадене й розграбоване" збіжа. Таким чином наступний місяць буде місяцем запеклої боротьби, чи не найтяжчим періодом для голодного українського населення.

Подорожні чужинці, які оглядали минулого літа господарські підприємства на Україні, оповідали, що на кожнім кроці, біля кожної тракторної стації, біля кожного складу збіжа бачили добре озброєних вартових. Тепер представник московської влади, Постишов, жадає „абсолютно вірних людей" до кожної комори і до кожного табуна коней (буквально!). Для охорони „пролетарського майна" треба буде очевидно не менше робітників, ніж у „капіталістичних" країнах треба для цілої роботи, яку більшовики збираються „боронити" на Україні. Де Постишов знайде на Україні стільки „вірних" людей, це його справа. Але польові роботи на Україні будуть переводитися в обставинах, що дуже нагадують війну. Які наслідки може мати така „збіжева кампанія", легко собі уявити.

Події останнього часу виявили повне банкроцтво організації КП(б)У. Всі засоби та зусилля, витрачені московським центром впродовж майже 15-ти літ, щоби обмосковити партію, виявили, що навіть той незначний відсоток українського елементу, який був потрібний більшовикам для звязку з краєм, зробив цю партію цілком неприДатною для цілей моск. централізму. Для того, щоби перебудувати цю партію до вподоби московського центру, бракує і людей і грошей. Коли Постишов гадає, що „безпартійний актив колхозів" справді заступить добре оплачуваних партійних бюрократів, то з нього будуть сміятися навіть голодні колхозні коні.

По пятнацяти роках боротьба між українським населенням та московською владою все скорше наближається до тої межі, коли кошти окупації починають перевищати вартість данини, отже виснажувати націю самих окупантів. Найбільш нелюдські репресії тут нічого не поможуть, бо винищення самого населення лише зменшує господарську вартість кольонії. Досипувати москалів до українського населення шляхом примусового переселення вимагає з одного боку коштів, яких більшовики не мають, а з другого боку довшого часу, якого теж Московщина не має.

Інша справа, що сучасна боротьба України проти Московщини вимагає від української нації таких страшних жертв, що бере острах, чи при такому виснаженні буде вона в силі виконати в найближчій будучині своє державне завдання.

Однак припинити тієї боротьби і не можна і не вільно.

М. Данько.

З церковних справ.

Утворення греко-кат. парохії в Луцьку.

Після Ковля, Дубна й інших міст на Волині приступає також і Луцьк до утворення греко-кат. парохії. Тимчасом Служба Божа греко-кат. обряду відправляється від 5. лютого почавши в неділі і греко-кат. свята в каплиці католицької семинарії, а править її о. Федір Пасічник, який перейшов недавно з православя на унію. Учасників на тих богослуженнях пересічно по 100 осіб, у тому й деяка скількість православних. З моментом утворення греко-кат. парохії в Луцьку число унiятів зросте там без сумніву дуже поважно, тим більше, що поважна скількість уніятів живе і в найближчій околиці Луцька.

Дещо про т. зв. українську реформовану громаду у Львові.

Від листопада 1931 р. відбуваються у Львові в партеровій салі дому польських методистів при вул. Кохановського ч. 25. богослуження і тижневі зібрання т. зв. української реформованої громади під проводом пастора Льва Бучака і його жінки-діяконки, що осіли у Львові на постійне. На тих богослуженнях і сходинах буває по кільканацять осіб, бож усіх членів уже разом з дітьми не має та громада більше, як 50. (В цілій Галичині є українських реформованих євангеликів, себто кальвінів, по їх власним обчисленням ок. 1.500). В останньому часі, коли стало відомо, що українські реформовані євангелики злучилися з ідентичним польським реформованим костелом у Варшаві, покинуло львівську українську реформовану громаду, яка урядує по польськи і має польську печатку, кільканацять членів, так, що пастор Бучак не має вже для кого відправляти богослужень. Тому кидається тепер на села (Сторонятин, пов. Львів; Вислок, пов. Сянік), аби і там ширити анархію та розбивати нашу релігійну одноцільність. На ту руїнницьку роботу звертаємо увагу всього нашого громадянства

Сталін про совхози.

МОСКВА, 23. II. ПАТ. Промовляючи на конгресі совхозів, Сталін заявив, що багато селян ще сумнівається, чи шлях совхозів є властивий. Устрій совхозів має на меті піднести матеріяльно і культурно рівень села. Всяка інша дорога веде до відродження капіталістичного устрою, а індивідуальна господарка на селі до кулацтва й завалення радянської влади. Перший раз Сталін не заповів репресій. З його слів виходить, що він надіється збогачення селян в рамках колективізації

Більшовики про німецькі події.

МОСКВА, 23. II. ПАТ. Радянська преса повідомляє широко про передвиборчу кампанію в Німеччині, переслідування робітничої преси та репресії проти лівих організацій. Дуже обурюються радянські часописи розпорядком міністра внутрішніх справ Ґерінґа, що радить не жалувати набоїв у вуличних боях.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 25. ЛЮТОГО 1933.

ДЖОН ГЕЛЬСУОРТІ. 6)

БЛИСКАВИЦЯ.

(Докінчення).

— Так, він приходить до мене. Я не можу не приняти його. Не можу глядіти на його нещасливе обличча, коли йому відмовлю.

Вона подала мені його адресу.

Він жив у невеличкій мансарді в якомусь грецькому готелі саме над Галятою. Дім був старий і трухлявий. Він вибрав його мабуть задля дешевости. Але я відскочив переляканo. Його обличча, повне зморшок і впадин, мало гіркий та наче вигорілий погляд, а очі такі темні, що виглядали чорними. Довга важка недуга лише може так знищити чоловіка.

— Якби вона мене не кохала, то я міг би це перенести, — сказав він. — Але вона мене кохає. От і так довго, як можу її бачити, так довго я не відступлю від неї і вона прийде — вкінці вона прийде до мене.

Я повторив те, що вона мені сказала; говорив про його дружину, про Англію — ніякий спомин, ніякий відгук його не зворушив.

Я провів місяць у Царгороді і бачив його щодня; нічого не зумів зробити. Останнього дня не міг я в ньому пізнати того Франка Веймавта, який вирушив із нами на сам Новий Рік із „Мена Гавс". Цілковито змінився. Завдяки одному знайомому в англійському посольстві вистарав я йому невеличку вчительську посаду — нужденний заробіток, — вистарчав йому саме на прожиток. Спостерігаючи так день у день свого приятеля, став я ненавидіти оцю жінку. А всеж таки я був певний, що її відмова віддатися йому, виводилася з її релігійности. Вона дійсно бачила свою й його пропащу душу, повязану докупи в чистилищі, як душі Паольо і Франчески да Ріміні на картині Уотса. Це можна назвати забобоном або як хочете, але її сумніви були щирі й з деякого становища треба було їх шанувати.

Що торкалося Радоліна, то він брав усе це так наче би справді не було нічого на річи, гладкий і вічливий як завжди. Лише його обличчя прийняло якусь тверду рису довкола очей і рота.

Ранком, у день мого відїзду, вийшов я ще раз вонючими сходами на гору до кімнати свого друга. Він стояв біля вікна і глядів на міст, на отой сумний міст Галяти, де сліпці й куляві виставляють напоказ свої каліцтва, щоби заробити на цьому гроші. Так стояли ми поруч себе.

— Франк, — сказав я, — так не може йти дальше. Невже ви не дивитеся ніколи в дзеркало?

Нема нічого більше гіркого, як усміх, що колись був сонячний та погідний.

— Як довго можу її бачити, буду чекати.

— Виж не хочете запропастити її душу та лякати її, що вона й вашу матиме на сумлінні. Вона у цьому твердо переконана.

— Я знаю. Я вже її не прошу. Тільки бачити її хочу — більш нічого.

Цеж явне божевілля.

Того самого пополудня взяв я собі лодку й поїхав відвідати Радолінів. Це було в квітні, справжнього, весняного дня, теплого й пахучого. Юдейські дерева зацвіли на Румелі Гіссар, а сонце красило воду мерехтливими плямами. І дивовижне це місто мошей і мінаретів, західної торгівлі й східної жеброти віджило чарівно в весняному сонці. Я спрямував човен до помоста Радолінів і вийшов на нього. Сходи, позеленілі від морської води, повели мене в невеличке подвіря. Я ще не вживав ніколи цього входу й зупинився на мент, щоби знайти двері поміж дикими мімозами. Ліворуч завважив дротяну сітку, але по дорозі до неї мусів я пройти мимо великого низького вікна, з якого нераз визирав на воду аж до Румелі Гіссар. Кроки мої не дали відгуку на мармурних плитах, але те, що я побачив через вікно, прикувало мене до місця.

Олена Радолін сиділа непорушно на низькому стільці, повернувшись профілем до мене і зложивши руки на колінах. Вона впялила очі на камяні плити долівки, на яких грався сонячний промінь. У вирізі фортепяну, спершися на лікоть, стояв Веймавт відхилений і дивився так само непорушно на неї. Це було все. Але це враження застиглого життя, закостенілої дяви, яке вдарило мене, було страшне.

Тихенько зійшов я сходами вниз до мого човна й пустився знову на мерехтливу воду.

Більше про цю справу не знаю вже розказати. Небавом настала війна. Чутки доходили до мене тут і там, але з власного досвіду не знаю нічого. Але мені здається, що варто списати історію такої блискавиці тепер, коли усі насміхаються з таких нісенітниць.

Переклала Л. Бурачинська.

Нові перепони в шкільному плебісциті.

Вимагають старостинських посвідок від батьків, що вони українці.

Повітові шкільні інспектори **на Поліссі** вимагають від батьків, що внесли декларації за українськими школами, посвідок, що вони є українцями. Так наприклад повітовий шкільний інспектор в **Кобрині** розіслав до батьків такі завізвання:

„W związku z wniesioną deklaracją w sprawie zmiany języka nauczania w szkole powszechnej w . . . . zechce Pan przedłożyć w terminie do dnia 10. lutego 1933 r. do Inspektora Szkolnego w Kobryniu **zaświadczenie władz administracyjnych (Starostwa) stwierdzające przynależność Pana do narodowości ukraińskiej**".

Очевидно таке домагання повітового шк. інспектора є протизаконне, бо батько, підписуючи шк. декларації з домаганням української мови навчання в школі, засвідчив тим самим найкраще, що є української народности.

Та якщо найшовся би десь таки наївний батько, що хотів би зі староства дістати посвідку на те, що він є української народности, то мусів би внести подання очевидно остемпльоване за 5.50 зол. і ще не знати, чи староство схотілоб йому таке подання полагодити. Якщо відмовилось би видати таку посвідку, то пропав видаток на стемплі; якщо її далоб, то на посвідку мусів би дати знову стемплі за 5.50 зол. Отже видаток 11 зол., що на практиці, рівнається перекресленню з плебісцитової акції.

Зрештою така посвідка староства не є і не може бути вимагана законом, бо це справа совісти і особистого переконання кожної людини зокрема та ні староста ані ніякий інший уряд не є компетентний означувати хто до якої народности належить.

—o—

Погоня за сензацією чи щось інше?

З якою метою подає „Експрес Ілюстровани" фальшиві вісти?

Кожному відомо, в якому важкому положенні находиться хліборобство у цілій Польщі, а зокрема українське. Визначні економісти висказуються однозгідно, що поглиблення господарської кризи має своє джерело у катастрофальнім спадку цін на хліборобські продукти і зубожінні села. Але цього не хоче зрозуміти одна частина польської преси, яка в погоні за сензацією і демагогічними вістками прикидається обуреною на кожну найменшу, наскрізь оправдану звишку хліборобських продуктів.

Львівський „Експрес Ілюстровани" з 19. ц. м. обурюється прим на те, що дня 18. лютого подорожіло у Львові масло аж до 3 зол. за 1 кг.! Подаючи цю вістку, не хоче зовсім призадуматись над тим, що в зимових місяцях звичайно набіл дорожіє внаслідок природно зменшеної продукції. А коли ще зауважимо, що дня 18. лютого мин. року детайлічна ціна десерового масла була 4.40 зол. за 1 кг., а сьогодні всього 3 зол., то вийде, що цьогорічна ціна масла є нижча на 31.82 проц. у порівнанні з попереднім роком.

Цікаво булоб ствердити, чи від того часу обнизились аж на такий процент платні урядовців та ціни промислових виробів. Для підкріплення сензації чи чогось іншого не завагався автор тої нотатки в „Е. І." подати й невірну вістку, бо читаємо там, що в цьому дні „Маслосоюз" продавав масло по 3.20 зол. за 1 кг., а „Малопольскі Звйонзек" лиш по 3 зол. Тимчасом довідуємося з достовірного джерела, що справа мається саме навпаки, бо „Маслосоюз" ще досьогодні продає 1-а десерове масло у своїх крамницях детайлічної продажі по 3 зол.

Ми дуже цікаві, що думає осягнути „Експрес Ілюстровани" подаванням таких шкідливих вісток?

Підсумки шкільного плебісциту в 1932 році.

ТУРЧАНЩИНА.

Беньова	декларацій	57	за дітей	97
Букінець	„	48	„	71
Ботелка Нижна		61	„	97
Бітля	„	80	„	127
Вовче	„	99	„	140
Волосянка Мала	„	36	„	60
Висоцко Нижне	„	77	„	130
Висоцко	„	26	„	53
Дидьова	„	150	„	230
Дзвиняч Горішній	„	93	„	175
Задільсько	„	66	„	116
Ільник	„	80	„	135
Ісаї	„	78	„	92
Комарники за 5 шк.	„	248	„	424
Красне	„	50	„	75
Кривка	„	50	„	79
Либухора	„	104	„	147
Ляхи	„	156	„	246
Лопушанка Лехнева	„	67	„	115
Лопушанка Хомина	„	53	„	90
Мотків	„	53	„	91
Мохнате	„	47	„	77
Присліп	„	118	„	200
Розлуч	„	99	„	138
Сянки	„	61	„	93
Соколики	„	101	„	161
Свидник	„	48	„	64
Шумяч	„	114	„	197
Турочки Вижні	„	54	„	94
Турка (середня)	„	44	„	73
Стрілки	„	115	„	192
Хащів	„	73	„	122
Яблінка Вижна	„	70	„	105
Явора	„	150	„	224
	Разом деклар.	2.828	за дітей	4.530

На 74 громад турчанського повіту перевели плебісцит 34 громади за 40 шкіл. **У 17 громадах нема ніяких шкіл;** шкіл з українською мовою навчання є 9, а 14 громад не перевело шкільного плебісциту (Багновате, Бориня, Ботелка Вижна, Должки, Гнила, Гусне Вижне, Гусне Нижне, Яблонів, Турочки Нижні, Боберки, Мельничне, Ясениця Замкова, Лосинець і Шандрівець).

Зачинають щадити.

МОСКВА, 23. II. ПАТ. Появився розпорядок ради народніх комісарів у справі нормалізації винагород робітників і умових службовців. Розпорядок заборонив усякі підвишки плат у радянських установах, особливо в бюрах. Заведено систему щомісячного асиґнування грошей на сплату зарібків, причому всяка самоволя буде карана судово.

— —

Дивна вимога.

Чому не відбулася рідношкільна анкета в Бучачі.

Пишуть нам з Бучача:

Заходом Повіт. Кружка „Р. Ш." в Бучачі відбулися районові рідношкільні анкети у **Скоморохах** дня 5. II. ц. р. і в **Переволоці** дня 12. II. ц. р. На заповіджену на день 9. II. анкету в **Бучачі** явилося біля 50 учасників, одначе анкета не відбулася, бо **влада зажадала, щоби анкету вести в польській мові, тому, що в повідомленні до староства не подано, мовляв, що реферати на рідношкільні теми будуть в українській мові.** Через те анкета очевидно не відбулася. Ось так виглядають приписи нового закону у пристосуванні до нашого життя в Бучачі.

—•—

Японсько-китайський конфлікт.

ТОКІО, 23. II. ПАТ. Японський уряд звернувся до китайського уряду з пропозицією створити по обох боках великого китайського муру невтральну смугу, однак під умовинок, що Китай згодиться відкликати свої війська з провінції Джеголь. На основі японських інформацій в Джеголю находиться тепер 200 тисяч вояків ген. Чан-Сю-Ліяна.

НАНКІН, 23. II. ПАТ. Міністерство закордонних справ національного уряду, як запевняють міродатні кола, відкине японський ультімат, що домагається евакуації Джеголю. Таксамо не згодиться на створення невтральної полоси по обох боках великого муру.

Протест проти університетського закону.

У звязку з приняттям польським соймом закону про орґанізацію вищого шкільництва частина польської молоді у Варшаві та Львові пробує демонструвати. З академічного дому при вул. Лозинського у Львові вивішено 22. ц. м. на довгім шнурі манекіна зі шмат і паперу з написом: „Грабар польської науки". Під страхопудом зібралася більша ґрупа студентів, била браво й кричала. На місце прибула незабаром поліція на мотоциклях і хотіла дістатися до середини, щоби відтяти страхопуда, однак студенти забарикадувалися в брамі і не пускали. Аж прийшов на місце ректор університету кс. Ґерстман і зажадав, щоби студенти зняли манекіна. Студенти послухали і манекін упав на хідник. Коли поліція пробувала видерти його з рук молоді, з нього лишилися тільки шматки.

В четвер, 23. ц. м. студенти проголосили у Львові академічний страйк. Ранком забарикадували й обсадили всі входи до університетського будинку, політехніки, академії ветеринарії та вищої торговельної школи, не впускаючи нікого до середини. Поліція, що явилася під будинками, обмежується тільки до вдержування спокою.

Ситуація на вищих школах остільки складна, що ректори виїхали до Варшави на конференцію ректорів усіх вищих шкіл з Польщі. Предметом нарад є справа становища супроти ухваленого соймом університетського закону.

Академічний страйк у Варшаві, що мав розпочатися в середу, не вдався. В домівці Братньої Помочі прийшло між прихильниками страйку та його противниками до бійки, так, що мусіла інтервеніювати поліція.

Зразки української порцеляни.

Відома фірма скла та порцеляни О. Онисько у Львові дала гарний почин, створивши вперше на нашім ринку оригінальні зразки на порцеляновій посудині. Вчора представники преси і деякі артисти мали нагоду оглядати перші вироби, що прийшли із фабрики „Цмєлов". Проекти до сервісів і кавових ґарнітурів зладив арт. В. Дядинюк. Рисунки, що взяли за основу народні зразки, не роблять на перший погляд враження народніх. Це дуже вибагливий, аристократичний своєю тонкістю орнамент, що нагадує деякі модерні, зовсім індивідуальні композиції. Хто хоче мати сервіс народній, а одночасно такий, який міг би найтись і в аристократичнім сальоні, той саме найде такий зразок у свіжім проекті, замовленім фірмою О. Ониська.

Один із польських артистів, що оглядав згадані ґарнітури, звернув увагу на факт, що досі краєві фірми не пробували навіть замовляти таких проектів у своїх мистців, а надалі, як і давніше, користуються готовими чужинними шабльонами, які механічним способом відбивають. Такий перший почин оригінального сервісу може стати прикладом для інших фабрикантів, що поволі замовлятимуть проекти і в інших артистів.

Згадані сервіси арт. В. Дядинюка складаються із чотирьох груп: 60 штук або 25 штук столової посуди і двох родів ґарнітуру до кави: білої та чорної. Сервіс із 60 штук має 24 мілких тарелів, 12 глибоких, 12 десерових, вази, полумиски і всю потрібну посудину (ціна 200 зол.); комплет із 25 штук коштує 90 зол.; ґарнітур до білої кави 25 зол. і чорної 20 зол.

Управильнення адвокатських гонорарів.

Міністр справедливости підписав, як повідомляють з Варшави, розпорядок з дати 13. лютого ц. р. в справі винагороди адвокатів за їхню працю. В цивільних справах підставою адвокатського гонорару є висота екзеквованої претенсії. Підставова винагорода при претенсії до 150 зол. виносить 15 зол., до 250 зол. — 25 зол., понад 250 зол. за перших 250 зол. винагорода виносить 25 зол. а за кожні розпочаті 50 зол. по 5 зол. При справах до 1.000 зол. гонорар за перших 500 зол. виносить 50 зол. а за кожні розпочаті 100 зол. — 8 зол.

В карних справах винагорода адвоката залежить від характеру справи, скількости й якости праці, часу та доцільности доконаних чинностей. Найменша винагорода за чинність, звязану з обороною справи в одній інстанції виносить 15 зол. в поступованні перед городським судом, 30 зол. перед окружним судом, 50 зол. перед судом апеляційним і 75 зол. перед найвищим. Крім того адвокат має право домагатися звороту почтових та інших видатків, які мав при веденні справи свого клієнта.

Гонорар належиться адвокатові без огляду на вислід справи, а умова між адвокатом і клієнтом не має впливу на висоту коштів ведення справи, що підлягає судові від особи, що обовязана платити кошти. Розпорядок передбачує, що адвокат дістає від клієнта гонорар на основі умови, тільки при недостачі умови платиться гонорар на основі повищих приписів.

—o—

Рівенська розправа перед судом у Любліні.

ХАРАКТЕРИСТИЧНЕ РІШЕННЯ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ.

У вересні мин. року відбулась перед Окружним Судом у Рівному двотижнева розправа проти *42 обвинувачених* у приналежности до УВО та у двох терористичних актах замаху на життя підозрілого в симпатіях до поліції Усачука і в підпалі двірських забудувань у Русивлю. Всіх обвинувачених засудили на вязницю *від 6 місяців до 8 літ* з арт. 97. к. к. Проти цього присуду внесла відклик оборона, а прокуратор вніс відклик щодо кари дотично першого з обвинувачених Івана Семенюка, уважаючи його провідником цілої акції. Крім відклику внесла була оборона заваги до протоколу, вказуючи його недокладність і домагаючись його доповнення в докладно поданих напрямках. Окружний суд у Рівному цього останнього домагання не узасаднив.

Дня 17. ц. м. відбулася в Апеляційному Суді в Любліні апеляційна розправа. Обвинувачених боронили: адв. д-р *В. Загайкевич*, адв. *М. Багранівський* з Рівного й адв. д-р *Ладика*. По рефераті референта поставила оборона устами всіх трьох оборонців кілька внесень щодо доповнення судового процесу, а також домагалась переслухання поіменно заподаних свідків на ствердження нестійности протоколу і його недокладностей, мотивуючи це останнє внесення обставиною, що в довершенім Окружнім Судом у Рівному устійненні протоколу розправи не брали участи судді, які брали участь у виданні вироку, а то з причини спенсіонування в міжчасі предсідника трибуналу в Рівному Пшесецького. По довшій нараді *Апеляційний Суд рішив поновно провірити й устійнити протокол першої розправи через покликання до його устійнення судді, який в характері четвертого запасного судді брав участь у рівенському процесі*. Устійнення протоколу має бути переведене в окружному суді в Рівному і в тій цілі розправу відложено.

Замітне в цій справі те, що прокуратура в окружному суді в Рівному запізнила речинець до зголошення відклику. Та окружний суд допустив приверненя запізненого речинця, а Апеляційний Суд у Любліні уміщеного проти цієї постанови відклику оборони зажалення не взяв під увагу.

НОВИНКИ

—Чимраз ясніше,але все ще темно. „Новий Час" визначується неймовірною молодістю. У своїй критиці він нагадує часто дітвака, що чіпляється батьківських штанів і верещить, що він чемний. У 44 ч. „Діла" попав допис із Перемишля, де місцевий дописувач пишучи про ювилей Б. Лепкого в українській гімназії вжив справді дивоглядного вислову, що це свято звеличав (!) начальник львівської кураторії; до цього ще й непотрібно докинув похвалу директорові. Співробітники „Нового Часу", що самі видають щоденник повинні знати, як інколи виглядає технічна праця у редакції; бувають дописи та інформації, які попадають у друк невиправлені або недоглянені. У данім випадку один співробітник був переконаний, що допис уже читав другий і щиро признаємо, що всі ми були здивовані прочитавши його запізно, вже у друку. Характеристична річ, що „Новий Час" із одного дурного епітету у статті про гімназійне свято добуває цілу політичну фільософію і називає статтю „Чимраз ясніше". „Діло", мовляв, щораз виразніше показує свою лінію! Щасливі політики, які по тих ознаках орієнтуються у політиці! Єдина потіха, що у головах редакторів „Н. Часу" стає чимраз ясніше. Може колись стане навіть зовсім ясно. Якби ми хотіли займатись усіма нісенітницями, які там щодня друкуються, то мусіли би хіба відчинити окрему рубрику п. з. „Чимраз темніше".

— Пригадка. Звичайні Загальні Збори Видавничої Спілки „Діло" у Львові, відбудуться в суботу 25. лютого ц. р. в год. 4.30 попол. в льокалі редакції „Діла", Ринок 10. II. пов.

— Засідання мат.-прир.-лік. секції Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові буде дня 27. лютого в год. 18. у канцелярії Т-ва зі звичайним денним порядком. Проситься точно явитись. — **Президія.**

— Гостре стріляння. В днях: 2, 4, 6, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 23, 25, 27, 29, 30, а крім того 15-го березня ц. р. вночі відбуватимуться на військовій стрільниці в Замарстинові вправи військових відділів із гострим стрілянням. Терен загрожений стрільнами, який переходити є небезпечно для життя, обсадять військові охоронні стійки.

— Новий поділ Львова на податкові округи. Магістрат м. Львова подає до відома, що справи виміру та побору державних податків, а також громадських податків і оплат, а саме: державного й комунального податку від недвижимостей, інвестиційного податку та каналової оплати, як теж держ. податку від льокалів, полагоджують тепер у II. відділі, виділу II. магістрату відповідно до адміністраційних дільниць. Від 1. квітня ц. р. будуть ці справи полагоджувати в вісьмох округах, ідентичних із скарбовими округами. Ті округи будуть поділені на 28 обводів. Подрібний виказ улиць міста Львова з поділом на згадані округи й обводи буде оголошений в ч. 5. Денника Розпорядків м. Львова.

— Сніги в цілій Европі. З цілої Европи надходять вістки про великі сніговиці. В північній Італії снігові замети доходять до двох метрів. У Франції, Еспанії, Німеччині, на Радянській Україні та в балканських краях впали теж великі сніги. В Польщі паде вже другий день сніг, наслідком чого повстають комунікаційні труднощі.

— Страйк деревних робітників. У тартаку Гредля біля Сколього застрайкувало 500 робітників, домагаючись поправи свого винагородження. У тартаку в Синевідську Вижному робота йде покищо нормально.

— Смерть вояка на вправах. На полях біля Гряди пов. Львів відбувалися військові вправи, на яких літак мав при помочі линви з якором зловити військовий мельдунок. Підчас вправ летун кинув так нефортунно линовку, що якор ударив одного вояка 14 п. уланів зі Львова і вбив його на місці.

— Пригода літака. На полонині біля Жабя упав військовий літак, загнаний туди вітром. Апарат потерпів сильно, пільот вийшов з пригоди ціло.

— Вбивство на полюванні. В лісі біля Турбача пов. Н. Санч найшли труп, прикритого снігом. Стверджено, що це труп Стан. Беднарського, який пропав перед кількома тижнями, та що його вбили два сусіди за намовою жінки Беднарського, яка жила з ним у незгоді. Беднарського витягли на полювання і тут його застрілили. Коли довідалася про це жінка, пішла до ліса й прикрила трупа снігом. Тимчасом пустили по селі поголоску, що Беднарський виїхав до Франції.

— Посол ББ „надужив" алькоголю. Посол Ст. Домбровський (ББ), як пишуть варшавські газети, „надужив" алькоголю та найшовся в білді на вулиці. Найшов так п. посла поліцай, завинув його в коц, поклав на лавку та накрив поліційним плащем. Клюбові товариші Домбровського, як довідалися про його пригоду, зложилися йому на одежу.

— Тайни одного куріня. Перед військовим судом у Варшаві розпочалася розправа проти трьох старшин шостого куріня в Казуні: пплк. Пслубінського, майора Вержбовського і пор. Марчевського. Всім закидують ріжні зловживання. Марчевський спроневірив на шкоду державного скарбу 48 тис. зол. Вержбовський має на совісти теж касові зловживання. Полубінському закидують ріжні занедбання, недостачу нагляду та видурення 40 тисяч зол. від одної жінки, з якою обіцяв оженитися, але не додержав слова, наслідком чого вона відобрала собі життя.

— Чемпіон боксу і фільмова зірка. З чеської Праги повідомляють, що відома чеська фільмова артистка Анні Ондра виходить замуж за німецького чемпіона боксу Макса Шмелінга. Наперед відбудеться меч, який Шмелінг розіграє в червні ц. р. за світовий чемпіонат у Злучених Державах, опісля підуть обоє до вінчання.

— Корабельна катастрофа. Як повідомляють із Рейкявіку, рибацький корабель „Палей", що плив з Ірландії, ударився з німецьким кораблем „Брігітте Штурм" і затонув. Із залоги згинуло десять людей.

Відозви й комунікати.

Українці у Світовій виставі в Шикаго.

Як відомо, цього року в червні відкриють у Шикаго, Ілл., у Злучених Державах, Світову Виставу Поступу. До участи в цій виставі приймає Головний Виставовий Комітет українців, одиноку недержавну націю. Булоб найбільшим промахом, якби українці програвили цю нагоду й не використали її для обзнайомлення світу зі своїми культурними досягненнями і з тими умовинами, серед яких доводиться українському народові жити. Зрозуміли це українці в Америці й у Шикаго і створили Українську Корпорацію Світової Вистави як окреме статутове товариство. Ця Корпорація назначила Т-во „Рідну Школу" у Львові своїм заступником на всю Европу у справах шикагівської вистави. У свою чергу „Рідна Школа" передала свою повновласть у руки українських центральних організацій, які створили у Львові Комітет Допомоги Українській Корпорації Світової Вистави в Шикаго.

Цейто львівський Комітет, поділений на 11 секцій, переводить інтенсивну підготовку у своїх секціях і є в тісній співпраці з Українською Корпорацією в Шикаго. Львівський Комітет подбав про пляни на український павільон для Світової Вистави й вислав їх до остаточної оцінки й нагороди.

Тому, що час висилки експонатів, призначених на Світову Виставу, наближається, уважаємо за вказане подати до відома заінтересованих осьщо:

1. Кожний, хто незапрошений дотичною секцією бажав би дати на виставу власні експонати — все одно, чи призначує їх до репрезентативного відділу, чи до продажі, — нехай зголосить письмено кожний предмет зокрема, з поданням ціни й зазначенням, чи це предмет зворотний, чи до продажі.

2. Здекляровані експонати мають бути готові до висилки до Львова впродовж березня 1933. Речинець буде поданий в українських часописах.

3. Всі, що бажають вислати експонати не на окреме запрошення дотичної комісії і всі промисловці мають при пересилці експонатів надіслати одночасно за кожний кільограм ваги 5 зол. на кошти пересилки, опакування й асекурацію, зазначуючи на переказі „**вистава**".

4. Всі експонати будуть асекуровані і за них перебирає відповідальність У. Корпорація Світової Вистави в Шикаго, яка теж надішле гроші за продані предмети по закінченні вистави.

5. Кожна секція має своє окреме жюрі, зложене зі знавців діла. Кожний надісланий предмет буде у Львові оцінений, а непринняті предмети львівський Комітет зверне враз із грішми, надісланими на пересилку, потручуючи з них на оплату почти.

Звертаємо увагу, що Корпорація в Шикаго не прийме ніяких предметів з Европи, які туди вийшлиб не за посередництвом львівського Комітету, чи без його згоди.

Всі українські експонати зпоза границь Польщі мусять бути зголошені у львівському Комітеті.

Всі письма й посилки адресувати: „Рідна Школа" — Комітет Вистави, **Львів, Ринок 10.**

За Комітет Допомоги Українській Корпорації Світової Вистави в Шикаго:

Ілля Кокорудз, голова. Лев Ясінчук, секретар.

Бої за Джеголь.

НАНКІН, 23. II. ПАТ. На основі офіціяльного комунікату японський наступ на Нан-Лі китайці відбили. Місто находиться в руках китайських військ.

ЧАН-ЧУН, (Манджуко), 23. II. ПАТ. Командант 4. дивізії китайських добровольців, що діле на тереві провінції Джеголь, Лію-Кію-Тан, перейшов на сторону манджурських військ з 15.000 вояків і взяв участь у воєнних ділянях проти ґен. Чан-Сю-Ліяна. Зрада ґен. Тана викликала велике враження серед давних його товаришів.

АМБАСАДОРИ ПОЯСНЯТЬ НАМІРИ ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 23. II. ПАТ. З міродатних кол повідомляють, що японські амбасадори дістали приказ вияснити урядам, при яких вони акредитовані, наміри Японії в справі провінції Джеголь. Рівночасно амбасадори мають запевнити ті уряди, що Японія зробить усе можливе, аби бої не поширювалися поза великий мур. М-ство закордонних справ заперечує чутки, нібито Японія загрозила енерґійною акцією, коли Китай не зуміє спинити протияпонського руху в Китаю.

ЯПОНСЬКІ ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ.

ПЕКІН, 23. II. ПАТ. Японські літаки збомбардували Нан-Лін, Пеі-Піяо та Чао-Янь. Японці спрямовують транспорти до залізниці, яка йде до Нан-Лін. Військо, що досі було в Шуі-Чунь, на сх. кордоні провінції Джеголь, спрямували на захід.

СКІЛЬКИ ЯПОНІЮ КОШТУЄ ВІЙНА?

Японія видала в 1932 р. на війну з Китаєм 1,576.478.000 єнів. Бюджет на 1933 р. передбачує на цю війну 1,124.000.000 єнів, або 50 процент усього бюджету.

КРОВОЖАДНІ ПАЦИФІСТИ.

ТОКІО, 23. II. ПАТ. Представник м-ства военної фльоти в заяві для преси згадав м. і. про справи в звязку з постановою японського уряду супроти Ліґи Націй. Він впевнив, що японська фльота сповнить свої завдання відповідно до нововитвореного положення. Рівночасно осудив економічний бойкот Японії, який — як висловився — ведуть кровожадні пацифісти. Фльота готова протиділати подібним затіям. Підкреслив суверенність Японії над островами, які є під японським мандатом із рамені Ліґи Націй, та що вони так само потрібні для Японії на морі, як незалежна Манджурія на суші.

—o—

КАРА НА СТРАЙКУЮЧИХ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ.

БУКАРЕШТ, 23. II. ПАТ. У дальшому слідстві серед робітників, яких придержали у звязку зі заворушеннями в залізничих варстатах, відправили нині 200 робітників, а 700 задержали ще до розпорядження судової влади. Одначе здогадуються, що обвинувачуватимуть лише 200 або найвище 300 робітників. Компетентні чинники радять тепер над тим, як урухомити варстати, які від заворушень не працюють.

—o—

РУЗВЕЛЬТІВ КАБІНЕТ.

ВАШИНГТОН, 23. II. ПАТ. З демократичних кол, близьких до Рузвельта повідомляють, що його кабінет уже утворили, хоч офіціяльно не подали ще того до відома.

РУЗВЕЛЬТ — ДИКТАТОР.

Рузвельт одержав від конґресу далеко йдучі повновласти, що рівняються диктатурі в ділянці державної адміністрації та бюджету.

—o—

ЧЕРМАК УМИРАЄ.

МІЯМІ, 23. II. ПАТ. Стан здоровля бурмістра Чермака далі погіршився. Лікарі кажуть, що його здоровлю загрожує поважна небезпека.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-Р АНДРІЙ ЛУНІВ.

Ненадійно прийшла до нас учора пополудні сумна вістка, що в Борщеві позбавив себе життя 22. ц. м. вистрілом з револьвера відомий адвокат і народній діяч д-р Андрій Лунів, про що ми ще повідомили читачів коротенькою вісткою. Сьогодні згадаємо про Покійного ширше, на що він уповні заслуговує.

Пок. д-р Андрій Лунів був сином селянина з Любичі Королівської. Ходив до ґімназії у Львові, де відзначався просто феноменальними здібностями. В часі світової, а ще більше української визвольної війни перебув він цілу ґегенну, як і багато інших українців. А вже справжнє пекло пережив разом з УГА на Великій Україні, де сидів у більшовицькій чека в Одесі і де більшовики поставили були його за „контрреволюцію" під суд і навіть вели на розстріл. Вирвавшись чудом від смерти, вернув він по якомусь часі до Галичини, де отворив адвокатську канцелярію в Борщеві. Там дався пізнати як зразковий, загально люблений громадянин, що працював у ріжних установах. При попередніх виборах (1928) був він м. ін. на лісті кандидатів УНДО до варшавського сойму. В останньому часі був головою надзірної ради ПСК. у Борщеві.

Що причинилось безпосередньо до наглої смерти Покійного, нині не знаємо. На всякий випадок пок. д-р Андрій Лунів мав здавна підірване здоровля і загально відомо, що він час до часу попадав у сильний нервовий розстрій. Мабуть той розстрій і загнав цю гарну й надійну людину передчасно в могилу.

Покійний осиротив жінку п. Ірину з Навроцьких і двоє дітей. В. Й. П.!

—o—

Дописи.

БУЧАЧ.

Заг. Збори Філії „Союзу Українок" в Бучачі відбулися в неділю 12. II. ц. р. в домівці Тва в домі „Міщанського Брацтва". Присутніх на Зборах біля 35 членів. Звіт з діяльности Т-ва за минулий рік здавала голова філії п. Г. Боцюркова. Філія „Союзу Українок" вела досить успішну працю і підготовила поле до дальшої, інтенсивнішої діяльности. Між іншим заанґажувала п. О. Косарчин, абс. екон.-орг. курсу, улаштованого при кінці м. р. „Союзом Українок" у Львові, як організаторку жіноцтва в повіті. По звіті касовім та ухваленні абсолюторії уступаючому виділові вибрали новий виділ у такому складі: пп. Карецька Юлія — голова, м-р Кізімович Іванна — заст. голови, Ірена Данів — секретар, Марія Бабієва — скарбник, Маркова Юлія — господар, Евгенія Петрикевич і Катерина Кізюк — члени. Як заступників вибрано пп.: Купчинську Анну, Боцюркову Галину і Фрайндівну Марію. На Зборах, крім місцевих, були і жінки з околиці, як також делеґатки кількох Кружків „С. У." з повіту.

Заг. Збори Т-ва „Українська Бесіда" в Бучачі відбулися дня 12. II. ц. р. в домівці Т-ва. Звіт з діяльности здав голова Т-ва, радник Я. Марків. Т-во назагал сповняло свою ролю, одначе ширше розвинутися не може, бо на це нема фондів Із домівки Т-ва і часописів користає найбільше молодь; старші — з малими вїімками — ставляться до всього доволі апатично. Після ухвалення абсолюторії уступаючому виділові вибрали новий виділ під головством радн. Я. Маркова. Під кінець Зборів висказали учасники побажання під адресою нового виділу, аби він постарався оживити товариське життя в Т-ві і тимсамим скріпити свою фінансову спроможність.

Іспит зрілости в першій половині лютого ц. р. здали в Бучачі отсі українці, учні тутешньої ґімназії: П. Наґірянський, Тишкевич Евстахій, Гладунка Михайло, Рибак Михайло. Пятий матурист перепав при письменнім іспиті.

Нові Кружки „Р. Ш." Воєвідство в Тернополі зареєструвало Кружки „Р. Ш." в Жизномирі і Бобулинцях. Кружок у Жизномирі відбув 15. II. установчі заг. збори, на яких вписалося у його члени понад 30 осіб.

Виділ Т-ва „Українське Міщанське Брацтво" в Бучачі вимовив домівку Т-ву „Сокіл" і загрозив, що викине його просто на вулицю, коли Т-во само не забереться. Виділ забув, що Т-во „Сокіл" немало причинилося до здвигнення дому, в якому містилася нині домівка „Сокола", а навіть один з попередніх виділів заявив, що за понесені при будові дому жертви Т-во „Сокіл" буде мати так довго, як довго істнуватиме, безплатну домівку в домі „Міщ. Брацтва". А врештою, панове! Чи то не ваші діти належать до „Сокола" і вчаться там дисципліни та набирають знання, замість витрачувати час на дурниці?

Поліцай розігнав збори. В селі Русилові біля Потока Золотого скликав один громадянин, на основі § 18 а) збори, на які попрохав п. А. Чапельську зі Скоморох з просвітянським рефератом. Але поліцай розігнав збори, не вимагаючи ніяких інформацій і забрав зі собою п. Чапельську до громадського уряду, списуючи там з нею кільометровий протокол. Коли згаданий громадянин прийшов до громадського уряду, пояснюючи постерунковому, що п. Чапельська тут ні при чому, бо то він скликував збори, постерунковий викинув його за двері.

ЗОЛОЧІВ.

У XV-і роковини бою під Крутами. Дня 12. лютого влаштувало Українське Студ. Т-во „Молода Громада" в Золочеві в салі Т-ва ім. М. Шашкевича святочну академію в честь героїв зпід Крутів. Програму академії розпочало богате змістом вступне слово, виголошене з молодечою вервою студ. Гошовським. Опісля мішаний хор Філії Муз. Інституту ім. Лисенка під орудою п. С. Безкоровайної відспівав Олеся-Безкоровайного: „Народним лицарям". Відтак слідувала вдатна декламація студ. Дмитруківної „Крути" В. Янова. Прегарно підходив до академії виступ бандуриста п. Д. Гонти зі Львова, який відіграв і відспівав з правдивим талантом низку історичних і народніх пісень. Першу частину академії закінчив виступ скрипака проф. Левицького зі Львова, який відіграв Бруха „Коль Нідрі". Публика, що мала нагоду почути вже проф. Левицького мин. року на академії в честь гетьм. Мазепи, захоплено оплескувала й цим разом його мистецьку гру, вальори якої побільшив ще більше акомпаніямент відомого композитора проф. д-ра Б. Кудрика зі Львова. Друга частина академії розпочалась удачно виголошеною декламацією студ. О. Безпалка прекрасного вірша К.: „Україні", після якої слідували дальші продукції бандуриста Гонти. Опісля проф. Левицький відіграв дві свої власні композиції „Молитва" й „Весна". На закінчення міш. хор відспівав Франка-Лисенка: „Вічний революціонер". Обі хорові точки випали дуже гарно, виказуючи добре зіспівання хору. Свято закінчилось нац. гимном. Цілість програми стояла на високому рівні і була доволі богата, не зважаючи на те, що відпали тенорові сольоспіви молодого співака й композитора В. Балтаровича, який, захворівши на ґрипу, не міг прибути. Дуже подобалося прибрання естради глибокозмістовною, символічною картиною, праці студ. С. Околітівної. Академія героям зпід Крутів, подібно як минулорічна в честь Мазепи, лишиться надовго в памяти громадянства Золочівщини.

—ий.

✝

ОЛЕНА З ЯЦЕВИХ

СИМКО

жена гр.-кат. пароха в Завишни, заосмотрена Найсв. Тайнами упокоїлася в Бозі 22. лютого 1933. Похорони відбудуться 24. лютого 1933 р. з каплиці Анатомії при вул. Пекарській на Личаківський цвинтар. На цей сумний обряд запрошує свояків і знайомих, горем прибиті

Муж, син, мати і рідня.

—o—

СПОРТ.

НАГОРОДИ ПО ЛЕЩАТАРСЬКИХ ЗМАГАННЯХ.

У краєвих лещатарських змаганнях, які відбулися дня 19. ц. м. у Львові, в бігу на 18 км. найліпший час осягнув **В. Врецьона**, К.Л.К., Львів і тимсамим добув удруге мандрівну чашу (дар п-і Іванни Левицької) і мандрівну нагороду кооп. „Пласт". В бігу жінок на 8 км. перша прийшла до мети п. **Анна Рожанківська-Говикович**, К.Л.К, Львів, здобуваючи мандрівну нагороду „Маслосоюзу". З сеніорів перше місце добув **інж. Е. Лицияник**, К.Л.К., Львів, за що припала йому чаша дару фірми „Алябастер". Усім фундаторам нагород К.Л.К. складає щиру подяку.

ЗІЗДОВИЙ БІГ У СЛАВСЬКУ.

Карпатський Лещатарський Клюб уладжує в неділю 26. ц. м. **зїздовий біг з гори Ільзи у Славську.** У змаганнях беруть участь змагуни зі Львова та Славська й околичних сіл. Гості і змагуни могтимуть доїхати на змагання поїздом „нарти-брідж"; провідники очікуватимуть їх на двірці у Славську. Зголошення львівських змагунів приймає К.Л.К. ще в пятницю, 24. ц. м., від год. 7—9. веч. у домівці, Ринок 43, I. пов.

БІЛЯНС ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ С. Т. „УКРАЇНА".

У другій статті приглянемося поодиноким грачам. Виступило їх у першій дружині України рекордове число, бо аж 35, з чого можнаб створити 3 повні дружини. Цілу кампанію мистецтв, не пропустивши ані одних змагань, перебуло трьох змагунів, а саме: Воробець, Бутель М. і Магоцький С. (мають вони по 35 змагань!); 4-е і 5-е місце займають Магоцький В. і Лисик (по 32 змагань); 6) Підлісецький (24); 7) Сич (23); 8—9) Скрегота і Цимбала Р. (по 19); 10—11) Кіцила і Лапчук (по 17); 12—13) Борсук і Максимів (по 15); 14) Олійник (12); 15) Петрів (11); 16) Дицьо (10); 17) Міськів (8); 18—19) Бутель Е. і Мурський (по 7); 20) Шиналь (6); 21) Цимбала Г. (3); 22—27) Труш, Попель, Крушельницький, Вовк, Полусеток і Фільварків (по 2); 28—35) Краєвський, Міклош, Косило, Грещук, Зощук, Вежбінський, Ґофрик і Тихоліз (по 1). Ані одних змагань за мистецтво не пропустило 5 грачів: Воробець, Бутель М., оба Магоцькі і Лисик. По одному разові не грали: Скрегота і Лапчук.

Більшу половину всіх воріт добули брати Магоцькі: старший 22, молодший 21; 3) Петрів 11; 4) Лисик 7; 5) Воробець 6; 6) Скрегота 5; 7—8) Мурський і Лапчук по 2; 9—11) Кіцила, Труш і Крушельницький по 1.

На важкій і відповідальній позиції воротаря всі змагання успішно видержав Бутель М., що є доказом небиякої фізичної і психічної витревалости того змагуна. Грав він дійсно без заміту і з повною посвятою, через що у великій мірі завдячує йому дружина мале число втрачених воріт. Дуже доброю лінією була незвичайно солідна і певна оборона: Скрегота — Сич, яка дійсно неабияк прислужилася дружині, головно у важких перших змаганнях сезону, коли-то дуже слаба була поміч. Відтак, коли Скрегота пішов до війська, а Сич застрайкував, їх місце заняли Воробець і Міськів. Воробець виказався багато ліпшим оборонцем, як крайником. Перші виступи Міськова в I. дружині були вдоволяючі. Зате дуже слабо представлялася поміч, у якій за один сезон найшлося аж 15 (!) ріжних грачів. Поза Цимбалою Р. (який і так у половині сезону захворів) не було зразу ані одного доброго помічника. Грало тут багато змагунів з II. дружини; не дали також спокою гаківкарям (Дицьо, Ґофрик, Шиналь); словом — склад помочі часто змінювався, через що був майже все найслабшою частиною дружини. Аж по мистецтвах зовсім несподівано зявився знаменитий середущий помічник Кіцила, який поважно зміцнив слабу досі лінію помочі, виказуючись найліпшим (після Рака) середущим помічником України. Напад також часто змінювався. Постійний його склад у мистецтвах представлявся ось-так: Лапчук, Магоцький С., Лисик, Магоцький В. і Воробець. На фелях зявилися Петрів і Мурський, а місце

Воробця (який пішов на оборону) заняв Максимів. „Назад України — це Магоцькі“. Оба вони виказалися повсвартними і найліпшими грачами в нападі. Лисик зразу слабий, поправився при кінці сезону. Лапчука за мало використовувала середуща трійка. Максимів мав більше слабих, як добрих моментів; усе ще за повільний в рішеннях і зовсім без старту. З молодших слід звернути увагу на Мікльоша і Краєвського, що заповідаються дуже добре.

Друга і третя дружини України змагалися за мистецтво Б і Ц кляси резерв, а крім того розігрували по кілька товариських змагань. Слід згадати про виїзди II. дружини до Бібрки і Винник та про перемогу комбінованого складу (II. і III.) над Соколом IV. 3:0.

Всіх активних членів секції копаного мяча мала Україна в 1932 р. 60. Тренінгами проводив п. Бодер.

З поданих вище даних бачимо, що біланс усіх дружин копаного мяча України за 1932-ий рік під кожним оглядом корисний. Сподіємося, що в цьому році буде ще краще. Д.

ПІНГ-ПОНГ.

В середу 22. ц. м. скінчилися змагання за мистецтво українського Львова в пінг-понгу з ось таким вислідом:

Гра пань: 1) „Медведик“ (Сокіл IV), 2) Шухевич І. (УССК), 3) Кос М. (Плай), 4) Сороневич (С. IV). Гра панів: 1) Залевський (Сокіл IV), 2) Курило (Тризуб), 3) Пелюга (Плай), 4) Муць (С. IV). Три перші місця нагороджені дипломами.

Гра мішана: 1) Кос — Хамула (Плай), 2) „Медведик“ — Чорний (Сокіл IV). Гра подвійна: 1) Залевський — Тис (Сокіл IV), 2) Зуб — Курило (Тризуб). Нагороджені тільки мистці.

ВИЇЗД УКРАЇНИ ДО ПЕРЕМИШЛЯ.

Гаківкова дружина України виїжджає на неділю 26. лютого ц. р. до Перемишля на змагання з Польонією.

Змагання відбудуться в год. 11.30 в полудне.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

„PRZEGLĄD WSCHODNI“, Nr. 3. Rok II. Warszawa, 15. lutego 1933.

„ORIENS“, dwumiesięcznik, poświęcony sprawom religijnym Wschodu. Rocznik I. Zeszyt 1. Kraków, 1. lutego 1933. Wydaje Misja Wschodnia OO. Jezuitów w Polsce.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар в приватних оборотах 8.91 зол.

У міжбанкових трансакціях платили за: Ню Йорк 8.89 і три четверті до 8.90 і пів, Льондон 30.60—30.75, Цюріх 173.40—173.80, Прага 26.38—26.44, Відень 101—103, Берлін 212.85—213.15, Париж 35.08—35.14.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко стація надання, парітас 200 км. Ціни ринкові: Пшениця двірська 32.50—33.00, Пшениця збірна 30.50—31.00, Жито одноціле 17.00—17.25, Жито збірне 16.00—16.25, Ячмінь двірський одноцілий 13.50—14.00, Ячмінь на мливо 12.00—12.50, Овес гал. 14.75—15.25, Овес замоклий 12.50—13.00, Кукурудза краєва 13.00—13.50, Бараболя пром. 3.00—3.26, Фасоля біла 15.00—18.00, Фасоля кол. 14.00—15.00, Фасоля краса 17.00—18.00, Горох пів-Вікторія 19.00—21.00, Горох полевий 13.00—15.00, Бобик 12.00—12.50, Вика чорна 10.50—11.00, Вика сіра 8.00—8.50, Сіно солодке прас. 6.50—7.50, Солома прас. 4.50—5.00, Гречка 11.50—12.00, Льон 35.00—37.00, Лубін синій 8.75—9.25, Ріпак озимий 40.00—42.00, Висівки житні 7.00—7.25, Висівки пшен. 6.75—7.00, Крупи гречані 50 проц. пол. 31.00—32.00, Просо краєве 14.50—15.00, Макухи льняні 17.00—18.00, Конюшина червона зпич. 85.00—90.00, Мак синій 126.00—136.00, Мак сивий 118.00—123.00. Льоко Львів: Пшениця двірська 34.00—34.50, Пшениця збірна 31.00—32.50, Жито одноціле 18.50—18.75, Жито збірне 17.50—17.75, Ячмінь на мливо 13.50—14.00, Овес збірний 12.50—12.75, Мука пшен. люксусова 55.00—56.00, Мука пшен. 65 проц. 46.00—47.00, Мука житня тип уряд. 32.00—32.50, Висівки житні 7.75—8.00, Висівки пшен. 8.75—9.00, Крупи ячмінні грубші 24.00—26.00, Пшоно ч. 1 32.00—34.00, Пенцак ч. 10 23.00—24.00, Сіно солодке краєве прас. 7.50—8.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 23. II.: масло десерове 2.50, молоко 17—19, сметана 0.70, яйця 4.40—4.60. Тенденція на масло і молоко звичкова, на яйця знижкова.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 24. II. год. 7.30 веч. „Цезар і Клеопатра“ (Абон. 8).

Субота, 25. II. год. 3.30 попол. „Розбійники“ (зниж. ціни).

Субота, 25. II. год. 7.30 веч. „Дон Карльос“ премієра та ювілей дир. Должицького.

Неділя, 26. II. год. 3.30 попол. „Розбійники“. Ціни найнижчі. (Абон. 7).

Театр Рімнородностей.

Пятниця, 24. II. год. 7.30 веч. „Мадмуазель“ (Абон. 7).

Субота, 25. II. год. 7.30 веч. „Мадмуазель“ (Абон. 7).

Неділя, 26. II. год. 3.30 попол. „Джім і Джіл“. Ціни найнижчі. (Абон. 5).

Кіна.

АДРІЯ: „Вулькан сміху“.
АПОЛЬО: „Конгоріаля“.
АТЛЯНТІК: „Аріяна“ (на осн. Кльода Анета).
КАСІНО: „Кохання в авті“.
КОЛІСЕЙ: „Погасаюче полумя“ та ревія „Кохання з перешкодами“.
КОПЕРНИК: „Чорний капітан“ (Джон Берімур).
МАРУСЕНЬКА: „Чорний капітан“ (Дж. Берімур).
МІРАЖ: „Райська ніч“ (Анні Ондра).
ОАЗА: „Чарі ритує Европу“ й ревія.
ПАЛЯС: „Спів, цілунок, дівчина“.
ПАН: „Блакитний експрес“.
ПАСАЖ: „Маска сміху“ (Льон Чаней), „Страйк жінок“.
ПРОМІНЬ: „Хам“.
СТИЛЕВЕ: „Цариця підземелля“ та ревія.
УТІХА: „Новочасний Дон Кіхот“ (із Гар. Льойдом) і ревія „20.000 долярів“.
ХИМЕРА: „Грішниця“ та „Фліп і Флап“.

Закордонне радіо.

Пятниця, 24. лютого 1933.

Кенігсберг (217,1) 20.05 Концерт, **Копенгаген** (281,2) 20.00 „Фра Діяволо“ оп. Обера, 22.10 Данська музика, **Міляно** (331,4) 16.00, 21.00 Концерт, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Ронсард-Верлен Вечір пісень і поезій, **Штутгарт** (360,6) 20.30 „Фатініца“ ком. опера Суппе, **Білгород** (429,7) 16.30 Словінські пісні в супр. цитри, **Рим** (441,2) 20.45 Італ. музика, **Лянгенберг** (472,4) 20.30 „Заїда“ оп. Моцарта, **Прага** (488,6) 17.05 Концерт, 18.45 Військ. оркестра, 20.15 „Зигфрид“ оп. Вагнера, **Мінхен** (532,9) 19.05 Сп. речиталь Люізи Вільнер, **Будапешт** (550,5) 17.30 Циг. оркестра, 19.30 Опера, **Харків** (937,5) 10.00, 13.15, 15.15 Концерт, 17.35 Військ. музика, 18.00 Опера, **Москва** (1000) 10.00 „Травнева ніч“ оп. Римського-Корсакова (ВЗСПС 1304,3 м.).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 25. лютого 1933.

Братислава (279,3) 16.10 19.25 Концерт, 20.00 „Монсіє де Папільон“ оп. Біяля, **Штрасбург** (345,2) 22.00 Оперетки Пляикета 1) „Ле Шевальє Гастон“, 2) „Ле Фіянс де Марго“, **Білгород** (429,7) 16.00 Нар. пісні, 20.00 Опера, **Рим** (441,2) 13.00 Орхестра, 20.45 Опера, **Відень** (518,1) 11.30 Капеля, 16.15 Концерт, 20.30 „Дітолле Тересе“ оп. Реміша, **Мінхен** (532,9) 20.00 Веселий вечір, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00, 18.40 Концерт, 13.15 Мистці, 17.40 Гумор, сатира, 24.00 Оп. арії, **Москва** (1000) 17.25 „Псковянка“ оп. Римського-Корсакова (Доcв. 720).

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 25. лютого 1933.

12.10, 18.20 Грамофон, 13.10 Метеорольог. комунікат, 13.15 Шк. поранок, 15.15 Господарський комунікат, 15.35 Від куліга до куліга (для дітей), 16.00 Грамофон, Сільва рерум, 16.20 Для матуристів: „Римське цісарство“, 16.40 Можливости побіди у рос.-польській війні 1831 р., 17.00 Для хорих, Сальонова орхестра, 17.30 Концерт, 17.40 Відчит, 18.00 Для матуристів: „Ігн. Красіцький“, 18.25 Легка музика, 18.55 „Густав Майрінк“ фейл., 19.10 Всячина, 19.30 На овиді, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 „Що хочете танцювати?“ (орхестра, спів, два фортепіяни), Спортові вістки, 22.05 Шопенівський концерт, 22.40 „Тайна осміху“ фейл., 22.55 Комунікати, 23.00 Танкова музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 24. лютого 1933.

12.10 Грамофон, 13.20 Метеорольог. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Збіжева біржа, 15.35 Для дітей: „В театрі“ оп. Корн. Макушинського, 15.48 Грамофон, Сільва рерум, 16.20 Для матуристів: „Респ устрій Риму“, 16.40 „Моторика прогульок“, 17.00 Естонська авд., 18.00 Для матуристів: „Петро Скарга“, 18.20, 18.50 Лещатарський комунікат, 18.25 Естонська музика, 19.00 „Літературна фраза“ фейл., 19.15 Всячина, 19.30 Поворот до обмінної торговлі, 19.45, 22.45 Пр. рад. денник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.40 Спорт, 22.55 Комунікати, 23.00 Ретрансмісії із закордону.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошених.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрологи	„ 0.40
1 „ „ в тексті і новинках	„ 0.48
1 „ „ на першій сторінці	„ 0.55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0.10
шукаючі праці	„ 0.08

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	зол. 380.—
„ „	1/2	„ 200.—
„ „	1/4	„ 110.—
„ „	1/8	„ 60.—

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10